

Nhận lấy đường lối sự sống trong sự khôi phục của Chúa

Đọc Kinh văn: Ru. 1:16-17, 20-21; 2:10-16; 3:1, 7-13; 4:9-15; Mat. 7:13-14

I. Ba sách Giô-suê, Các Quan Xét và Ru-tơ trình bày một bức tranh sáng tỏ về hai phương diện trong chuyển động của Chúa: chuyển động của Ngài trong Linh gia tể, tức Linh quyền năng, và chuyển động của Ngài trong Linh thể yếu, tức Linh sự sống—Quan. 13:25; 14:6; Gi. 20:22; Công. 1:8; La. 8:2:

- A. Với Giô-suê, Ca-lép, và tất cả các quan xét, chúng ta thấy chuyển động của Đức Chúa Trời trong quyền năng, được minh họa bởi Sam-sôn là người đã chuyển động trong Linh quyền năng nhưng không trong Linh sự sống—Quan. 14:6.
- B. Trái lại, sách Ru-tơ là sách sự sống; mục đích của sách này không phải nói cho chúng ta bất cứ điều gì về quyền năng, nhưng khái thị đến cực điểm những điều của sự sống, dùng Na-ô-mi, Ru-tơ, và Bô-ô làm minh họa—1:16-17, 20-21; 2:10-16; 3:1, 7-13; 4:9-15.
- C. Trong sự khôi phục của Chúa, chúng ta không nên nhận lấy đường lối các quan xét để có quyền năng và làm một công tác lớn; nếu chúng ta nhận lấy đường lối quyền năng thay vì đường lối sự sống thì dù hoàn thành bất cứ điều gì cũng là vô nghĩa.
- D. Điều trọng yếu là chúng ta thấy rằng chỉ sự sống mới có thể sản sinh Christ—Lu. 1:35:
 - 1. Chỉ sự sống mới có thể đem Đức Chúa Trời vào trong nhân tính, sản sinh Christ, cung ứng Christ, và ban cấp Christ cho toàn nhân loại—Mat. 1:18, 20-21.
 - 2. Điều này được hoàn thành bởi Ru-tơ và Bô-ô, những người của sự sống, những người đã nhận lấy đường lối sự sống.

II. Theo bản chất thần thượng và đời đời của sự sống Đức Chúa Trời, sự sống của Đức Chúa Trời là sự sống duy nhất; chỉ sự sống của Đức Chúa Trời mới được kể là sự sống—Gi. 1:4; 10:10b; 11:25; 14:6:

- A. Sự sống thì huyền nhiệm, vì sự sống là chính Đức Chúa Trời—1:1, 14; 5:26; Êph. 4:18:
 - 1. Sự sống thần thượng có thể được xem là thuộc tính đầu tiên và căn bản của Đức Chúa Trời—c. 18; Gi. 5:26; 1 Gi. 5:11-12; La. 8:2.
 - 2. Sự sống là nội dung của Đức Chúa Trời và sự tuôn chảy từ Đức Chúa Trời; nội dung của Đức Chúa Trời là bản thể của Đức Chúa Trời, còn sự tuôn chảy của Đức Chúa Trời là sự truyền dẫn chính Ngài là sự sống cho chúng ta—Êph. 4:18; Khải. 22:1.
 - 3. Sự sống là Christ, và sự sống là Christ sống trong chúng ta và sống ra từ chúng ta—Gi. 14:6; Cól. 3:4; Ga. 2:20; Phil. 1:21a.
 - 4. Sự sống là Thánh Linh—Gi. 14:16-17; 1 Cô. 15:45b; La. 8:2; 2 Cô. 3:6.
 - 5. Sự sống là Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình và được-tổng-kết được ban phát vào trong chúng ta và sống trong chúng ta—Gi. 1:14; 7:37-39; 20:22; La. 8:10, 6, 11.

- B. Mục đích của Đức Chúa Trời khi tạo dựng con người theo hình ảnh và hình dạng của Ngài là để con người nhận Ngài là sự sống hầu con người có thể trở nên một con người của sự sống, một Thần-nhân, biểu lộ Đức Chúa Trời trong các thuộc tính của Ngài—Sáng. 1:26; 2:9.

III. Chúng ta cần biết ý nghĩa của cây tri thức thiện ác và hoàn toàn xoay khỏi cây ấy hướng đến cây sự sống—cc. 9, 16-17:

- A. Cây sự sống tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất trong Christ để ban phát chính Ngài là sự sống dưới dạng thức ăn vào trong những người được chọn của Ngài—c. 9.
- B. Tân Ước khai thị rằng Christ là sự ứng nghiệm của hình ảnh cây sự sống—Gi. 1:1, 4, 14; 11:25; 14:6; 15:1, 5:
1. Nói về Christ, Giăng 1:4 chép: “Sự sống ở trong Ngài”; điều này chỉ về sự sống được tượng trưng bởi cây sự sống.
 2. Sự sống được mô tả trong Sáng Thế Kí chương 2 là sự sống được nhục hóa trong Christ—1 Gi. 5:11-12; Gi. 1:1, 4, 14.
 3. Nếu đặt Giăng 1:4 và 15:5 lại với nhau, chúng ta sẽ nhận thấy rằng Christ, Đấng là sự sống và cũng là cây nho, là cây sự sống.
- C. Cây tri thức thiện ác tượng trưng cho Sa-tan là nguồn sự chết đối với con người—Hê. 2:14:
1. Cây tri thức thiện ác cũng tượng trưng cho tất cả những điều không phải là Đức Chúa Trời.
 2. Hễ điều gì không phải là chính Đức Chúa Trời, kể cả những điều tốt và thậm chí những điều thuộc Kinh văn và tôn giáo, đều có thể bị Sa-tan, kẻ quỷ quyệt, sử dụng để đem sự chết vào trong Hội thánh—Mat. 16:18; Châm. 16:25; 18:21.
- D. Trong Giăng chương 4, 8, 9, và 11, có bốn trường hợp minh họa cho nguyên tắc sự sống đối kháng với thiện ác:
1. Chúng ta không nên quan tâm đến thiện ác nhưng quan tâm đến sự sống—4:10-14, 20-21, 23-24; 8:3-9; 9:1-3; 11:20-27.
 2. Cách tốt nhất để biện biệt một vấn đề là biện biệt theo sự sống hay sự chết, chứ không theo đúng sai, thiện ác—La. 8:6; 2 Cô. 11:3.

IV. Christ là sự sống của chúng ta—Côl. 3:4:

- A. Sự sống của Đức Chúa Trời là sự sống của Christ, và sự sống của Christ đã trở nên sự sống của chúng ta—c. 4; Gi. 5:26:
1. Để Christ là sự sống của chúng ta có nghĩa là Ngài chủ quan đối với chúng ta đến cực điểm—1:4; 14:6a; 10:10b; 1 Cô. 15:45b; La. 8:10, 6, 11.
 2. Không thể tách một người ra khỏi sự sống của người ấy, vì sự sống của một người là chính người ấy; vì vậy, nói rằng Christ là sự sống của chúng ta có nghĩa là Christ đã trở nên chúng ta và chúng ta có cùng một sự sống và đang sống cùng với Ngài—Gi. 14:6a; Phil. 1:21a.
- B. Lẽ thật Christ là sự sống của chúng ta hàm ý mạnh mẽ rằng chúng ta phải nhận Ngài là sự sống và sống Ngài trong đời sống hằng ngày của mình—Côl. 3:4; Gi. 6:57:

1. Christ phải là sự sống của chúng ta theo cách thực tiễn và kinh nghiệm; mỗi ngày, chúng ta cần được cứu trong sự sống của Ngài—Côl. 3:4; 1 Cô. 15:45b; La. 5:10.
2. Người mới là kết quả tự động của việc chúng ta nhận Christ là sự sống và sống Ngài—Côl. 3:3-4, 10-11.

V. Có hai con đường mà chúng ta có thể sống và công tác trước mặt Đức Chúa Trời—đường dẫn đến sự sống và đường dẫn đến sự hủy diệt—Mat. 7:13-14:

- A. Để nhận lấy đường dẫn đến sự sống, chúng ta cần bước vào qua cổng hẹp và sau đó đi trên đường chật—cc. 13-14:
 1. Cổng hẹp không chỉ xử lí cách cư xử bên ngoài mà còn xử lí động cơ bên trong.
 2. Người cũ, bản ngã, xác thịt, quan niệm con người và thế giới cùng với vinh hiển của nó, tất cả đều bị loại trừ; chỉ điều gì tương ứng với ý muốn của Đức Chúa Trời mới có thể bước vào—c. 21; 12:50.
 3. Trước hết, chúng ta cần bước vào qua cổng hẹp và sau đó, bước đi trên đường chật, con đường trải dài suốt cuộc đời và dẫn đến sự sống—7:14.
 4. Từ *sự sống* trong Ma-thi-ơ 7:14 chỉ về tình trạng phước hạnh mãi mãi của vương quốc, là tình trạng đầy dẫy sự sống đời đời của Đức Chúa Trời; sự sống này ở trong thực tại của vương quốc ngày nay và sẽ ở trong sự hiển lộ của vương quốc trong thời đại sắp đến—19:29; Lu. 18:30.
- B. Đường lớn là theo các hệ thống thế giới, làm thỏa mãn các sở thích thiên nhiên, để có được đám đông, để duy trì công việc của con người, và để đạt được sự nghiệp của con người; sự hủy diệt mà đường lớn dẫn đến không chỉ về sự diệt vong của một người mà chỉ về sự hủy diệt các việc làm và công tác của một người—1 Cô. 3:15; Mat. 13:31-33; Khải. 2:13, 20; 17:4-5.
- C. Đường lối sự khôi phục của Chúa là đường lối sự sống dẫn đến một phần thưởng sống động trong sự sống trong sự hiển lộ của vương quốc các tầng trời trong thời đại sắp đến—Thi. 16:11; Giê. 21:8; Mat. 19:29; Lu. 18:30; 1 Cô. 3:13-15; 15:58.

VI. Chúng ta cần sống bởi cảm biết của sự sống—cảm nhận, ý thức, của sự sống thần thượng bên trong chúng ta—La. 8:6; Êph. 4:18-19:

- A. Nguồn của cảm biết sự sống là sự sống thần thượng, luật sự sống, Thánh Linh, Christ ở trong chúng ta, và Đức Chúa Trời vận hành trong chúng ta—La. 8:2, 10-11; Phil. 2:13.
- B. Sự sống thần thượng là sự sống cao nhất, cùng với cảm nhận phong phú nhất, mạnh mẽ nhất và sắc bén nhất; cảm nhận này chính là cảm biết sự sống—Êph. 4:18.
- C. Cảm biết sự sống hướng dẫn chúng ta, chi phối chúng ta, kiểm soát chúng ta, và chỉ dẫn chúng ta, làm cho chúng ta biết chúng ta đang sống trong sự sống thần thượng hay trong sự sống thiên nhiên, và chúng ta đang sống trong xác thịt hay trong linh—La. 8:6.

VII. Chúng ta cần chiến thắng sự tấn công của sự chết trên Hội thánh và xây dựng Thân thể Đấng Christ trong sự sống phục sinh của Christ—Mat. 16:18; Gi. 11:25; Êph. 1:22-23; 4:16:

- A. Bởi sự sống phục sinh của Christ trong linh chúng ta, chúng ta có thể chiến thắng sự tấn công của sự chết trên Hội thánh—Mat. 16:18; Công. 2:24; 2 Ti. 1:10:
1. Từ vườn Ê-đen trở đi, cuộc tranh chiến giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan là vấn đề sự sống và sự chết—La. 8:6, 10-11; Hê. 2:15.
 2. Ma-thi-ơ 16:18 cho chúng ta thấy sự tấn công Hội thánh đến từ nguồn nào—“các cổng Ha-đét”, nghĩa là sự chết; mục đích đặc biệt của Sa-tan là lan rộng sự chết bên trong Hội thánh, và nỗi sợ lớn nhất của hắn đối với Hội thánh là Hội thánh chống lại quyền lực sự chết của hắn—Khải. 2:8, 10-11.
- B. Chúng ta nên được luyện tập trong linh để xây dựng Thân thể Đấng Christ trong sự sống phục sinh của Christ—Êph. 2:6, 21-22; 4:16; Khải. 1:18; 2:8; Phil. 3:10:
1. Bản chất của Hội thánh là Thân thể Đấng Christ là sự phục sinh, và thực tại của sự phục sinh là Christ như Linh ban-sự-sống—Gi. 11:25; Công. 2:24; Êph. 1:19-23; 1 Cô. 15:45b.
 2. Khi sống bởi sự sống thần thượng bên trong, chúng ta đang sống đời sống trong sự phục sinh để xây dựng Thân thể Đấng Christ—Phil. 3:10-11; Êph. 4:15-16; Cól. 2:19; 3:15.

VIII. “Chúng ta biết rằng mình đã vượt ra khỏi sự chết mà vào sự sống là vì chúng ta yêu thương anh em”—1 Gi. 3:14a:

- A. Sự chết thuộc về ma quỷ, kẻ thù của Đức Chúa Trời, tức Sa-tan, được tượng trưng bởi cây tri thức thiện ác, là điều đem đến sự chết—Sáng. 2:9, 17.
- B. Sự sống thuộc về Đức Chúa Trời, nguồn của sự sống, được tượng trưng bởi cây sự sống, là điều dẫn đến sự sống—cc. 9, 16-17.
- C. Sự chết và sự sống không chỉ thuộc về hai nguồn, Sa-tan và Đức Chúa Trời, mà cũng là hai thể yếu, hai yếu tố, và hai lĩnh vực—Gi. 5:24.
- D. Vượt ra khỏi sự chết mà vào sự sống là vượt ra khỏi nguồn, thể yếu, yếu tố, và lĩnh vực của sự chết mà vào nguồn, thể yếu, yếu tố, và lĩnh vực của sự sống; điều này diễn ra lúc chúng ta được tái sinh—1 Gi. 3:14a; Gi. 3:3, 5, 15.
- E. Chúng ta biết—có ý thức bên trong—rằng chúng ta đã vượt ra khỏi sự chết mà vào sự sống vì chúng ta yêu thương anh em; tình yêu (tình yêu của Đức Chúa Trời) đối với anh em là bằng chứng mạnh mẽ cho điều này—1 Gi. 3:14a:
1. Đức tin trong Chúa là cách để chúng ta vượt ra khỏi sự chết mà vào sự sống; tình yêu đối với anh em là bằng chứng cho thấy chúng ta đã vượt ra khỏi sự chết mà vào sự sống—Gi. 5:24; 1 Gi. 14a.
 2. Có đức tin là tiếp nhận sự sống đời đời; yêu thương là sống bởi sự sống đời đời và biểu lộ sự sống ấy—Gi. 3:15, 36; 1 Gi. 3:11, 14-18; 4:7-12, 16, 19-21.